Υπόθεση 191/88 R

Co-Frutta SARL

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Προστατευτικά μέτρα — Χορήγηση εγκρίσεως σε κράτος μέλος να αποκλείσει της κοινοτικής μεταχείρισης προϊόντα που τελούν σε ελεύθερη κυκλοφορία σε άλλα κράτη μέλη »

Διάταξη του προέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Αυγούστου 1989 4551

Περίληψη της Διάταξης

Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αναστολή εκτελέσεως — Προσωρινά μέτρα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία
(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρα 185 και 186· κανονισμός διαδικασίας άρθρο 83, παράγραφος 2)

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 19ης Αυγούστου 1989 *

Στην υπόθεση 191/88 R,

CO-FRUTTA SARL, με έδρα την Πάδουα, Ιταλία, εκπροσωπούμενη από τη δικηγόρο Πάδουας Wilma Viscardini Donà, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Ernest Arendt, 4, avenue Marie-Thérèse,

αιτούσα,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τη νομικό της σύμβουλο Marie-José Jonczy και από τον Pieter Kuyper, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, υπαλλήλους, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg, Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο, κυρίως, την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως C(88) 1311 της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 1988, περί χορηγήσεως εγκρίσεως στην Ιταλική Δημοκρατία να αποκλείσει της κοινοτικής μεταχείρισης νωπές μπανάνες καταγωγής ορισμένων τρίτων χωρών.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 14 Ιουλίου 1988, η εταιρία Co-Frutta (εφεξής: Co-Frutta) άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ προσφυγή με την οποία ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως C(88) 1311 της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 1988, κατ' εφαρμογή του άρθρου 115 της Συνθήκης ΕΟΚ, περί χορηγήσεως εγκρίσεως στην Ιταλική Δημοκρατία να αποκλείσει της κοινοτικής μεταχείρισης τις νωπές μπανάνες του κωδικού Σ0 0803 00 10, καταγωγής ορισμένων τρίτων χωρών, αποκαλουμένων της ζώνης δολαρίου, που τελούν σε ελεύθερη κυκλοφορία σε άλλο κράτος μέλος.

2 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου την ίδια ημέρα, η προσφεύγουσα υπέβαλε, δυνάμει των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης ΕΟΚ και του άρθρου 83 του κανονισμού διαδικασίας, αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, με την οποία ζητεί, κυρίως, αναστολή εκτελέσεως της προαναφερθείσας απόφασης της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 1988 και, επικουρικώς, προσωρινό μέτρο ώστε η επίδικη από-

φαση να μη μπορέσει να εμποδίσει τη χορήγηση της ζητηθείσας από την Co-Frutta την 1η Ιουλίου 1988 άδειας εισαγωγής 2 000 τόνων μπανανών καταγωγής Κολομβίας, που τελούν σε ελεύθερη κυκλοφορία στις χώρες Benelux.

3 Η καθής κατέθεσε τις γραπτές της παρατηρήσεις στις 5 Αυγούστου 1988. Επειδή οι γραπτές απόψεις των διαδίκων περιλαμβάνουν τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για την έκδοση αποφάσεως επί της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, δεν κρίθηκε αναγκαίο να παράσχουν οι διάδικοι προφορικές εξηγήσεις.

4 Πριν εξεταστεί το βάσιμο της παρούσας αίτησης ασφαλιστικών μέτρων, είναι σκόπιμο να υπομνηστούν με συντομία η αλληλουχία και το νομικό πλαίσιο αυτής της υπόθεσης.

5 Από τον κανονισμό 288/82 του Συμβουλίου, της 5ης Φεβρουαρίου 1982, περί του κοινού καθεστώτος εισαγωγών (ΕΕ L 35, σ. 1), προκύπτει ότι, σε κοινοτικό επίπεδο, η ελεύθερη κυκλοφορία μπανανών υπόκειται ακόμη σε εθνικούς ποσοτικούς περιορισμούς στη Γαλλία, την Ελλάδα, την Ιταλία και το Ηνωμένο Βασίλειο.

6 Το κρατικό μονοπώλιο μπανανών της Ιταλίας καταργήθηκε από 1ης Ιανουαρίου 1965, σύμφωνα με το άρθρο 37 της Συνθήκης ΕΟΚ. Ωστόσο, η εισαγωγή μπανανών στην Ιταλία υπόκειται ακόμη σε ορισμένους ποσοτικούς περιορισμούς. Κατά το ισχύον σύστημα, περιορισμοί εξακολουθούν να υφίστανται μόνο στην εισαγωγή μπανανών καταγωγής των αποκαλουμένων χωρών ζώνης δολαρίου.

7 Από το 1985, η Επιτροπή εξέδωσε, κατόπιν αιτήσεως της Ιταλικής Δημοκρατίας, διάφορες αποφάσεις, με τις οποίες χορήγησε έγκριση να αποκλείσει της κοινοτικής μεταχείρισης τις μπανάνες που τελούν σε ελεύθερη κυκλοφορία στα κράτη μέλη και κατάγονται από την Κολομβία και άλλες χώρες της Κεντρικής Αμερικής. Οι εγκρίσεις όμως αυτές δεν καλύπτουν ένα ποσοστό — προς το παρόν το 10 % — του συνόλου των δυνατοτήτων εισαγωγής, τις οποίες άνοιξε η Ιταλία για τα επίμαχα προϊόντα καταγωγής άλλων χωρών πλην των κρατών ΑΚΕ και των υπερποντίων εδαφών. Η ποσότητα αυτή κατανέμεται από τις ιταλικές αρχές σε μηνιαία βάση, αποδίδοντας τουλάχιστον το 50 % στους εισαγωγείς δυνάμει της ελεύθερης κυκλοφορίας.

8 Από την επίδικη απόφαση προκύπτει ακόμη ότι κάθε εισαγωγέας μπορεί να υποβάλλει μία μόνο αίτηση για άδεια εισαγωγής κατά μήνα και ότι η αίτηση αυτή πρέπει να υποβάλλεται μέσα στις πέντε πρώτες εργάσιμες ημέρες του μήνα αυτού. Τέλος, το παραδεκτό των αιτήσεων αυτών εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι κάθε αίτηση αφορά ποσότητα μη υπερβαίνουσα το 20 % της μηνιαίας ποσόστωσης που κατανέμεται κατά το μήνα υποβολής της αιτήσεως και ότι κατατίθεται εγγύηση 500 ιταλικών λιρών ανά κιλό.

9 Η αιτούσα, συνεταιριστική ένωση δεκαπέντε εμπόρων ωρίμανσης μπανανών, ισχυρίζεται με την κύρια προσφυγή της ότι, επειδή ο αριθμός των αιτήσεων υπερβαίνει κατά πολύ τη διαθέσιμη ποσόστωση, οι εισαγωγείς υποχρεώνονται στην πράξη να εμφανίζουν τις μπανάνες στο τελωνείο την ίδια ημέρα του ανοίγματος της ποσόστωσης με κίνδυνο αυτή να έχει ήδη εξαντληθεί από άλλους αιτούντες. Εξάλλου, πρόσφατα, κάθε εισαγωγέας μπόρεσε να εκτελωνίσει μόνο από 30 έως 40 % των δηλωθεισών ποσοτήτων.

10 Η αιτούσα υπογραμμίζει, εξάλλου, ότι, λόγω των αβαριών σε δύο πλοία, μπανάνες αγορασμένες στην Κολομβία της παραδόθηκαν αφού είχαν εξαντληθεί οι ποσοστώσεις απευθείας εισαγωγής για τους μήνες Ιούνιο και Ιούλιο 1988. Η αιτούσα, για να μπορέσει να εφοδιάσει τα μέλη της, υπέβαλε, την 1η Ιουλίου 1988, αίτηση χορηγήσεως άδειας εισαγωγής στην Ιταλία 2 000 τόνων μπανανών καταγωγής Κολομβίας που τελούσαν σε ελεύθερη κυκλοφορία στις χώρες Benelux.

11 Οι αρμόδιες ιταλικές αρχές αρνήθηκαν να χορηγήσουν την άδεια, επικαλούμενες την απόφαση της Επιτροπής της 30ής Ιουνίου 1988, που εκδόθηκε κατ' εφαρμογή του άρθρου 115 της Συνθήκης ΕΟΚ. Κατά την Επιτροπή, οι ιταλικές αρχές χορήγησαν άδεια στην αιτούσα, μόνον όμως για 161 τόνους μπανανών καταγωγής ζώνης δολαρίου τελουσών σε ελεύθερη κυκλοφορία σε άλλα κράτη μέλη.

12 Κατά το άρθρο 185 της Συνθήκης ΕΟΚ, οι προσφυγές στο Δικαστήριο δεν έχουν αναστολτικό αποτέλεσμα. Το Δικαστήριο, όμως, δύναται, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως.

13 Για να μπορέσουν να διαταχθούν προσωρινά μέτρα όπως τα αιτούμενα, το άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας προβλέπει ότι οι αιτήσεις λήψεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να προσδιορίζουν τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του αιτουμένου προσωρινού μέτρου.

14 Από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι το επείγον μιας αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων που προβλέπεται στο άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την ανάγκη που υφίσταται για τη λήψη προσωρινής αποφάσεως προκειμένου να αποφευχθεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στο διάδικο που ζητεί το προσωρινό μέτρο.

15 Η αιτούσα, για να αποδείξει το επείγον της αιτήσεώς της για λήψη ασφαλιστικών μέτρων, ισχυρίζεται ότι, επειδή απώλεσε δύο φορές τη δυνατότητα εισαγωγής μπανανών απευθείας από τρίτες χώρες λόγω των αβαριών που υπέστησαν τα πλοία της, έχει απόλυτη ανάγκη εφοδιασμού.

16 Ο εφοδιασμός αυτός είναι απαραίτητος στους εμπόρους ωρίμανσης, μέλη του συνεταιρισμού Co-Frutta, για να διατηρήσουν τη δραστηριότητά τους εκμεταλλευόμενοι τις ψυκτικές τους εγκαταστάσεις και να εξασφαλίσουν απασχόληση στο προσωπικό τους. Αν ο εφοδιασμός αυτός δεν πραγματοποιηθεί, οι επιχειρήσεις διατρέχουν τον κίνδυνο να κλείσουν οριστικά.

17 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι από τα πραγματικά περιστατικά, που εξέθεσε η αιτούσα στο δικόγραφο της κύριας προσφυγής της, προκύπτει ότι οι απώλειες, τις οποίες διατείνεται ότι υπέστη, οφείλονται κυρίως στις προθεσμίες εντός των οποίων τα δύο πλοία της προέβησαν στην παράδοση. Κατά συνέπεια, η προσβαλλόμενη απόφαση ούτε προκάλεσε ούτε συνέβαλε στη ζημία της αιτούσας. Κατά την Επιτροπή, η αιτούσα, προσπαθώντας να αναπληρώσει τις απώλειές της εισάγοντας ποσότητα μπανανών που τελούσαν ήδη σε ελεύθερη κυκλοφορία σε άλλα κράτη μέλη, δεν τήρησε την προϋπόθεση που περιέχει η προσβαλλόμενη απόφαση, σύμφωνα με την οποία αίτηση χορηγήσεως αδείας δεν μπορεί να αφορά ποσότητα υπερβαίνουσα το 20 % της μηνιαίας ποσόστωσης.

18 Προσθέτει, εξάλλου, ότι η αιτούσα δεν είχε ποτέ θεωρήσει στο παρελθόν ως ανεπανόρθωτη ζημία το γεγονός ότι διαθέτει περιορισμένο μόνο μέρος της ποσόστωσης

εισαγωγής, παρά το ότι οι προϋποθέσεις που την εμπόδισαν να εισαγάγει μπανάνες τελούσες σε ελεύθερη κυκλοφορία περιλαμβάνονταν στις σχετικές αποφάσεις της Επιτροπής από το 1985. Επομένως, το επείγον το οποίο επικαλείται απορρέει από τους συνήθεις κινδύνους του διεθνούς εμπορίου.

19 Όσον αφορά το επείγον, από τις αιτιολογικές σκέψεις της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει σαφώς ότι κύριος σκοπός της είναι να αποφευχθεί όπως οι απεριόριστες εισαγωγές μπανανών καταγωγής χωρών ζώνης δολαρίου, που έχουν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία στα άλλα κράτη μέλη, διακυβεύσουν τα παραδοσιακά πλεονεκτήματα των κρατών ΑΚΕ, και ιδίως της Σομαλίας, στην ιταλική αγορά. Οι προϋποθέσεις του άρθρου 1 της αποφάσεως αυτής θεσπίστηκαν και διατηρήθηκαν για να εξασφαλιστεί καλύτερος εφοδιασμός των εισαγωγέων δυνάμει της ελεύθερης κυκλοφορίας, με σκοπό να ανοιγεί το εμπόριο αυτό σε νέους και μικρούς επιχειρηματίες.

20 Υπό το φως αυτών των σκέψεων, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η αιτούσα δεν απέδειξε ότι οι απώλειες που υπέστη κατά τους μήνες Ιούνιο και Ιούλιο προκλήθηκαν ή επιδεινώθηκαν από την επίδικη απόφαση.

21 Πρέπει, εξάλλου, να παρατηρηθεί ότι η Co-Frutta δεν προσκόμισε αντικειμενικά στοιχεία σχετικά με την πρόσφατη εξέλιξη της αγοράς μπανανών στην Ιταλία, από άποψη αποθεμάτων των εμπόρων ωρίμανσης ή έστω σχετικά με την οικονομική τους κατάσταση, δεικνύοντα ότι οι απώλειες αυτές μπορεί να επαναληφθούν στο μέλλον ή αποδεικνύοντα ότι η ζημία που απορρέει από την έκδοση και την εφαρμογή της αποφάσεως της Επιτροπής είναι ανεπανόρθωτη.

22 Συνεπώς, η αιτούσα δεν απέδειξε ότι υπέστη σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία εξαιτίας της εκδόσεως και εφαρμογής της απόφασης C(88) 1311 της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 1988. Επομένως, δεν κατόρθωσε να αποδείξει τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως και που θα δικαιολογούσαν, εκ πρώτης όψεως, την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως αυτής.

23 Πρέπει, εξάλλου, να διατυπωθούν σοβαρές αμφιβολίες ως προς το παραδεκτό της βάσει του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ κύριας προσφυγής. Πράγματι, σύμφωνα με το άρθρο 4, η προσβαλλόμενη απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική

Δημοκρατία και από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν προκύπτει, εκ πρώτης όψεως, ότι η απόφαση αυτή, λόγω των ιδιαιτέρων συνθηκών και περιστάσεων που τη χαρακτηρίζουν ή τη διακρίνουν από οποιαδήποτε άλλη, αφορά άμεσα και ατομικά την αιτούσα.

24 Όσον αφορά, τέλος, το επικουρικό αίτημα, ελλείψει αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως, αρκεί να σημειωθεί ότι η λήψη τέτοιου μέτρου θα ισοδυναμούσε με παρέμβαση στη διαχείριση της εμπορικής πολιτικής της Κοινότητας κατά τρόπο υπερβαίνοντα σε μεγάλο βαθμό τις αρμοδιότητες του αρμοδίου για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων δικαστή.

Για τους λόγους αυτούς

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ,

κρίνοντας επί προσωρινών μέτρων,

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 19 Αυγούστου 1988.

Ο γραμματέας

J.-G. Giraud

Ο πρόεδρος

A. J. Mackenzie Stuart